

Länsstyrelsen
Västerbotten

Beslut

Datum
2019-03-08

Ärendebeteckning
623-4596-2018
Arkivbeteckning
623

1(9)

Sveaskog förvaltnings AB
Ombud: Oskar Meidal
oskar.meidal@sveaskog.se

(delg.kv.)

Ansökan om utträde ur Byskeälvens fiskevårdsområde

Länsstyrelsens beslut

Länsstyrelsen avslår ansökan.

Länsstyrelsens motivering

Sveaskog Förvaltnings AB (nedan: Sveaskog) har i första hand ansökt, såsom ansökan slutligen formulerats, om att utesluta fisket som tillhör fiskefastigheten Byske 11:1 ur Byskeälvens fiskevårdsområde fiskevårdsområde. Fastigheten omfattar enligt det kommunala lantmäteriet vid Skellefteå kommun allt fiske efter lax och havsöring i Byskeälven från havet och upp till Fällforsen.

Sveaskog har anfört att det aktuella fisket saknar väsentlig betydelse för verksamheten inom området. Länsstyrelsen konstaterar emellertid att laxfisket i Byskeälven är vida känt, även utanför Sveriges gränser, och att det även måste anses allmänt känt att just fisket efter lax är bland de mest lönsamma fiskena att upplåta. Det framgår också av handlingarna i ärendet att fiskevårdsområdesföreningens intäkter till största delen kommer från fiskekortsförsäljning, som i sin tur är starkt beroende av tillgången på lax. Intäkterna ger sedan förutsättningar för vidtagande av fiskevårdsåtgärder i området. Fiskefastigheten Byske 11:1 sträcker sig hela vägen från Fällfors till havet. Det är mot denna bakgrund inte möjligt att säga att fisket saknar väsentlig betydelse för verksamheten inom området. Dessutom noterar länsstyrelsen att området ligger i den nedre delen av älven och att åtgärder, eller brister på åtgärder, i detta område alltså gott skulle kunna påverka laxfisket även uppströms. Det föreligger därmed inte tillräckliga skäl att utesluta bolagets fiske enligt denna punkt.

Sveaskog har också anfört att fisket kan utgöra en egen enhet för fiskevård samt att övriga fisken inom fiskevårdsområdet även i fortsättningen kan utgöra ett lämpligt sådant område. De faktum att fiskefastigheten Byske 11:1 täcker ett sammanhängande område som är relativt vidsträckt, samt att fisket återfinns i fiskevårdsområdets ytterkant, talar för att så skulle kunna ske. Att fiskefastigheten inte omfattar alla typer av fisk talar dock i

motsatt riktning, eftersom övriga fiskarter alltså fortsatt skulle ingå i Byskeälvens fiskevårdsområde. Det är uppenbart att divergerande fiskevårdsåtgärder inom samma älvsträcka riskerar att motverka varandra eller att få icke förutsedda effekter. Även förvaltning och tillsyn riskerar att bjuda särskilda svårigheter. Av förarbetena framgår vidare att det är av särskild vikt att förutsättningarna för en ändamålsenlig fiskevård inom hela det ursprungliga området inte försämras genom uteslutning av fiske. Länsstyrelsen bedömer att uteslutandet av det fiske som nu är ifråga riskerar att försämra förutsättningarna för förvaltningen av fisket, sett till hela det nuvarande fiskevårdsområdet. Länsstyrelsen finner därmed att ansökans första yrkande ska lämnas utan bifall.

I andra hand har Sveaskog ansökt om att fiskevårdsområdet ska upphöra och fiskevårdsområdesföreningen upplösas. De laga grunder för en sådan upplösning som åberopats är att ägarna av fisket mera allmänt motsätter sig en fortsatt samverkan samt att fiskevårdsområdesföreningen allvarligt missköter förvaltningen av fiskevårdsområdet.

Invändningen om missnöje hos fiskerättsägarna aktualiserar frågor om parters bevisbörda i förhållande till officialprincipen, vilken innebär att en myndighet ska se till att ärenden blir så pass utredda som deras beskaffenhet kräver. Det är enligt länsstyrelsens mening en rimlig utgångspunkt att part åberopar någon typ av stöd för uttalanden av nu aktuell karaktär innan utredningsansvaret inträder, i synnerhet när alternativet, att myndigheten på egen hand försöker frambringa uppgiften, inte med lätthet låter sig göras. Sveaskog har inte lagt fram någonting som visar eller ens gör det antagligt att fiskerättsägarna mera allmänt motsätter sig fortsatt samverkan. Länsstyrelsen finner därför inte skäl att upplösa fiskevårdsområdesföreningen på denna grund.

Sveaskog har vidare anfört att fiskevårdsområdesföreningen allvarligt missköter förvaltningen av fiskevårdsområdet. Av naturliga skäl ligger tyngdpunkten i denna bedömning vid förvaltningen av själva fiskeresursen. Sveaskog har dock inte anfört att denna skulle ha blivit lidande i sig på grund av nuvarande förvaltning. Istället tycks meningsskiljaktigheterna bottna i frågor om samarbetsklimat, styrelseledamöters arvode, uppdatering av fiskerätts- och medlemsförteckning och liknande. Länsstyrelsen konstaterar att det är en central skyldighet för styrelsen att tillse att fiskerättsförteckningen hålls uppdaterade, bland annat för att rätt personer ska kunna komma till tals och rösta på föreningsstämmor. Föreningen har uppgivit att denna förteckning hålls uppdaterad. Sveaskog har vidare inte påtalat några konkreta brister i detta avseende utöver att staten inte tagits upp som en fiskerättsägare i förteckningen. Den som vill påtala enstaka brister är oförhindrad att inför stämman motionera om att fiskerättsägarförteckningen ska ses över och vid behov rättas. Möjligheten att upplösa en förening på grund av misskött förvaltning bör enligt lagens förarbeten tillämpas restriktivt. Det har därför, enligt länsstyrelsens mening, inte framkommit skäl att upplösa föreningen heller enligt denna punkt.

Sveaskogs uttryckliga önskemål om en uppdatering av fiskerätts- och medlemsförteckningen skulle kunna förstås på så sätt att den riktas mot länsstyrelsen. Länsstyrelsen konstaterar att denna sak är en fråga för föreningen.

Sveaskog har också vid ett flertal tillfällen påtalat möjligheten för länsstyrelsen att förordna att en förrättning ska genomföras och framfört att detta vore lämpligt i nu aktuellt fall. Bolaget har dock själv förtydligat att den angivna inställningen inte ska betraktas som en formell begäran. Länsstyrelsen har därför inte betraktat Sveaskogs uttalanden på detta sätt. Länsstyrelsen har heller inte för egen del funnit att tillräckliga skäl framkommit för att förordna om förrättning i det aktuella fallet.

Länsstyrelsen finner, mot bakgrund av det ovan sagda, att ansökan ska avslås i sin helhet. Vad Sveaskog i övrigt har anfört förändrar inte denna bedömning.

Redogörelse för ärendet

Ansökan

Sveaskog lämnade den 9 maj 2018 in en ansökan om uteslutning ur Byskeälvens fiskevårdsområde till länsstyrelsen. Av ansökan framgick bland annat följande:

Sveaskog yrkar i första hand att länsstyrelsen i enlighet med 27 § lagen om fiskevårdsområden ska besluta att ur Byskeälvens fiskevårdsområde utesluta bolagets fiske.

Sveaskog yrkar i andra hand att länsstyrelsen i enlighet med 28 § lagen om fiskevårdsområden ska besluta att Byskeälvens fiskevårdsområde ska upphöra och fiskevårdsområdesföreningen upplösas.

Sveaskog yrkar också att länsstyrelsen ska förordna att – i den mån länsstyrelsen bedömer att uteslutningen bör föregås av en förrättning – kostnaderna för förrättningen ska bäras av Byskeälvens fiskevårdsområdesförening.

Den totala arealen av de fastigheter som bolaget innehar i området är inte obetydligt. Som en följd av detta äger bolaget en mycket betydande del av det fiske som ingår i Byskeälvens fiskevårdsområde. Sveaskogs innehav är i allt väsentligt koncentrerat. Det kan vid dessa förhållanden inte råda några tvivel om att bolagets fiske kan utgöra en eller flera egna enheter för fiskevård. Det kan heller inte anses råda några tvivel om att de övriga fiskena inom fiskevårdsområdet vid dessa förhållanden även i fortsättningen kan utgöra ett lämpligt sådant fiskevårdsområde.

Sveaskog delar inte fiskestämmans och styrelsens syn på hur verksamheten i fiskevårdsområdesföreningen bör bedrivas. Sveaskog motsätter sig därför en fortsatt samverkan. Sveaskog har också förstått att en inte obetydlig del av övriga fiskerättsägare också motsätter sig en fortsatt samverkan. Sveaskog

antar att de övriga fiskerättsägarnas inställning kommer att utredas i den förrättning som kommer att genomföras genom länsstyrelsens försorg.

Sveaskog anser att fiskestämman och styrelsen särbehandlar bolaget på ett sätt som klart strider mot den grundläggande associationsrättsliga likhetsprincipen. Domänverket hade enligt tidigare stadgar en rätt att sälja Domänfiskekort i vissa delar av älven. Domänverket avstod i gengäld från all eventuell rätt till utdelning. Styrelsen föreslog att hänvisningarna till ”Domänverket” skulle bytas ut till ”Sveaskog”. Styrelsens förslag hade inte föregåtts av några som helst kontakter eller diskussioner med Sveaskog. Bolaget säljer inte det ”Sveaskogsfiskekort” som framgår av styrelsens förslag. Sveaskog föreslog i en motion att avsnittet ”Domänfiskekortet” skulle utgå ur stadgarna. Fiskestämman beslutade att i strid mot likhetsprincipen avslå bolagets motion. Sveaskog har därför också av dessa skäl ansett sig nödgat att ansöka om utslutning av bolagets fiske ur fiskevårdsområdesföreningen.

Sveaskog har inför fiskestämman den 12 mars 2017 föreslagit att det skulle göras en ändring av 10 § fiskevårdsområdesföreningens stadgar. Ändringen skulle innebära att en medlems röstetal vid omröstning i vissa särskilt angivna frågor skulle baseras på den andel av fiskevårdsområdet som medlemmen innehar i förhållande till hela fiskevårdsområdet. Fiskestämman avtog bolagets motion trots att bolaget på stämman förklarade att de normalstadgar som Sveriges fiskevattenägarförbund framtagit innehåller en andelsröstningsbestämmelse som motsvarar det förslag som bolaget lämnat i motionen.

Sveaskog har en omfattande erfarenhet av att bedriva fiske och fiskevård. Sveaskog bedriver sedan många år tillbaka bland annat verksamhet vid Mörrums kronolaxfiske i södra Sverige.

Senare skriftväxling

Byskeälvens fiskevårdsområdesförening (nedan: föreningen) bereddes möjlighet att yttra sig över Sveaskogs ansökan och yttrade bland annat följande:

Det hemställs i första hand att ansökningarna ska avvisas på grund av att sökandena saknar rätt att ansöka som nu skett, eftersom allt fiske inom Fiskevårdsområdet är samfällt. I vart fall så stora delar att det inte är meningsfullt att pröva de ansökningar som nu inkommit.

Det hemställs i andra hand att ansökningarna avvisas som ogrundade och osakliga.

Det hemställs i händelse av att ansökningarna inte avvisas att samtliga fiskerättsägare informeras och får möjlighet att yttra sig eller delta i processen som följer.

Om ansökningarna inte avvisas hemställs slutligen om att samtliga kostnader för förfarandet får bäras av sökandena.

Enligt de uppgifter som framkommit inom ramen för kontakter som skett med kunniga lantmätare inom området så omfattas fiskevårdsområdet av samfällda fisken. Det krävs att alla fiskerättsägare inom det angivna samfällda fisket ansöker, vilket inte skett. Det bestrids under alla förhållanden att det föreligger grund enligt 27 § lagen om fiskevårdsområden att besluta om uteslutning enligt sökandenas yrkanden. Samtliga fiskerätter och fisken som ingår i fiskevårdsområdet utgör viktiga delar av helheten. Det är inte lämpligt att bryta upp det existerande området till mindre enheter. Fiskevårdsområdet är ett sammanhängande förvaltningsområde på 10 mil. Det är helheten som är unikt med Byskeälven och som skapar de goda förutsättningarna för långsiktig och omfattande förvaltning av fiskeresursen och älven.

Det bestrids under alla förhållanden att det föreligger grund enligt 28 § lagen om fiskevårdsområden att besluta att fiskevårdsområdet ska upphöra eller upplösas. Det bestrids att någon av de angivna grunderna föreligger. All kritik mot föreningens verksamhet tillbakavisas som osaklig och ogrundad.

Såsom det får förstås önskar sökandena ett större inflytande och ändrade stadgar. Båda sökandena har dock varit med och bildat fiskevårdsområdet och påverkat hur stadgarna utformats. Sökandena är också de enda som under hela föreningens existens kontinuerligt haft möjlighet att påverka fiskevårdsområdet genom de fasta styrelseplatserna man har och har haft. Att inte nyttja sina möjligheter till inflytande kan inte vara grund för upplösning och utträde.

Om frågan om uteslutning ska utredas är det en angelägenhet för varje fiskerättsägare och inte i egentlig mening för föreningen. Föreningen kan således inte bära kostnaden för en eventuell förrättning.

Sveaskog bereddes tillfälle att yttra sig över föreningens yttrande och anförde då bland annat följande:

Styrelsen är fullt införstådd med att det föreligger allvarliga motsättningar hos medlemmarna i fiskevårdsområdet och att detta till stor del beror på ett missnöje med styrelsens förvaltning av fiskevårdsområdet.

En betydande del av bolagets fiske består av ett enskilt fiske. Det är detta enskilda fiske som bolagets ansökan avser. Detta enskilda fiske följer med innehavet av den fiskefastighet – Byske 11:1 i Skellefteå kommun – som bolaget är lagfaren ägare till och omfattar allt fiske efter lax från havet och upp till Fällfors. Bolaget menar att bolagets områden saknar väsentlig betydelse för verksamheten inom området. Sveaskogs fiske består i allt väsentligt av ett sammanhållet område som är beläget i den södra delen av fiskevårdsområdet. Sveaskog skulle med andra ord efter en uteslutning kunna bedriva en ändamålsenlig fiskevård inom detta sammanhållna område. En uteslutning av bolagets fiske skulle mot denna bakgrund inte inverka menligt på fiskevården i området. Fiskevården inom det återstående området kommer inte att försämrans genom en sådan uteslutning.

Sveaskog har för närvarande sju heltidsanställda som enbart arbetar med fiskevårdande åtgärder i bolaget. Dessutom finns ett flertal anställda vars arbetsuppgifter också omfattar fiskevårdsrelaterade arbetsuppgifter. Sveaskogs erfarenhet av fiskevård lär med andra ord överstiga den samlade erfarenheten av fiskevårdsarbete i styrelsen.

Sveaskog menar att länsstyrelsen i andra hand ska besluta att fiskevårdsområdet ska upphöra och föreningen upplösas på de grunderna att ägarna av fisket mera allmänt motsätter sig en fortsatt samverkan och att föreningen allvarligt missköter förvaltningen av fiskevårdsområdet. I den förrättning som länsstyrelsen bör genomföra i ärendet kommer det att framgå att det finns ett utbrett missnöje bland medlemmarna. Sedan den nuvarande styrelsen tillträdde år 2016 har rörelsekostnaderna i föreningen ökat dramatiskt. En stor del av förklaringen till den försämrade rörelsemarginalen i fiskevårdsområdesföreningen står att finna i föreningens personalkostnader som ökat kraftigt de senaste åren.

Den fiskerättsägarförteckning som upprättades i samband med bildandet av fiskevårdsområdet är behäftad med allvarliga brister. Sveaskog tror först och främst att bristerna beror på att den utredning som genomfördes i samband med bildandet av fiskevårdsområdet inte verkar ha genomförts med den omsorg som var nödvändig i bildandet. De lär emellertid också bero på att det skett förändringar i fastighetsinnehavet i området sedan bildandet. Sveaskog anser att det oaktat bolagets nu aktuella ansökan vid dessa förhållanden är nödvändigt att denna fiskerättsägarförteckning gås igenom grundligt. Bristerna i förteckningen bör därefter givetvis rättas till.

Sveaskog vill också förtydliga att bolaget aldrig har begärt att länsstyrelsen ska genomföra en förrättning. Sveaskog har dock antagit att länsstyrelsen kommer att förordna en förrättning självmant. Sveaskog anser till och med att det är lämpligt att det genomförs en förrättning.

Efter att länsstyrelsen inhämtat uppgifter från det kommunala lantmäteriet vid Skellefteå kommun bereddes Sveaskog möjlighet att yttra sig över sagda uppgifter. Sveaskog yttrade bland annat följande:

Lantmäteriet hänvisar i sina yttranden i allt väsentligt till den fiskerättsutredning som genomfördes i samband med fiskevårdsområdets bildande. Denna utredning är dock i stora delar bristfällig. Det kan finnas andra fastigheter som har fiskerätt i älven i samma område som Sveaskog, det vill säga mellan havet och Fällfors. Sveaskog vill dock understryka att bolaget innehar ensamrätten till fiske efter lax i det aktuella området i älven.

Föreningen bereddes också möjlighet att yttra sig över uppgifterna från lantmäteriet, samt över Sveaskogs yttrande. Föreningen yttrade bland annat följande:

Påståendet om sökandenas erfarenhet av förvaltning av liknande älvar bestrids. Det saknas liknande förhållanden som sträcker sig över ett så stort område med så många delägare. Byskeälven är unik i många avseenden.

De principer och bakomliggande tankar som ledde fram till att fiskevårdsområdet bildades gäller alltjämt. Det är snarare så att man borde se över möjligheten att utvidga området till att gälla hela älvens sträckning. Fiskar rör sig över stora områden, ibland nästan hela älven. Det som görs i en del av älven påverkar övriga delar och i vart fall de delar som finns nedströms. Det finns uppenbara fördelar med att bibehålla området intakt.

Styrelsens yttrande gällande att ”fisket är samfällt” bygger på dokument från förrättningen år 1989 där allt fiske, även enskilt, övergått till samfällt i och med att fiskevårdsområdet bildades. Fiskeförvaltningen ska alltså i och med fiskevårdsområdets bildande betraktas som samfäll. Denna tolkning har även bekräftats av två av varandra oberoende lantmätare som anlätades av föreningen för att utbilda fiskrättsägarna.

Styrelsen är inlästa på den ursprungliga fiskrättsutredningen, inklusive underlag och förrättningen. Styrelsen får uppdateringar från Skellefteå kommuns lantmäterienhet gällande förändringar av ägarförhållanden. Styrelsen betalar för en aktuell uppdaterad fiskrättsägarförteckning varje år. Detta borde vara självklart för sökandena efter alla års deltagande i styrelsearbetet i föreningen.

Slutligen bereddes Sveaskog möjlighet att yttra sig över föreningens yttrande. Sveaskog anförde då bland annat följande:

Styrelsen besitter inte de grundläggande kunskaper och färdigheter som kan förväntas av styrelsen i ett fiskevårdsområde av den nu aktuella storleken och omfattningen. Styrelsen påstår felaktigt att samtliga enskilda fisken inom området övergått till att bli samfällt fiske. Det är ju helt enkelt inte korrekt.

Sveaskog noterar att styrelsen inte verkar mena sig ha några skyldigheter att tillse att uppgifterna i fiskerätts- och medlemsförteckningarna är aktuella. Staten är en av de mest betydande fiskerättsägarna inom området. Staten finns trots detta delaktigt inte upptagen i fiskerätts- och medlemsförteckningen. Styrelsen har tveklöst en skyldighet att hålla fiskerätts- och medlemsförteckningen aktuell. Det är uppenbart att styrelsen har åsidosatt denna viktiga och centrala skyldighet i sin förvaltning av verksamheten.

Sveaskog har vid upprepade tillfällen förklarat att länsstyrelsen bör genomföra en förrättning i ärendet. Sveaskog anser att så alltjämt är fallet. Sveaskog anser under alla förhållanden att styrelsen inte behöver ges tillfälle att yttra sig över bolagets nu aktuella yttrande.

Ett yttrande har vidare inkommit från fiskerättsägare Bertil Furberg. Länsstyrelsen bedömer att detta yttrande inte har tillfört ärendet något i sak och har därför avstått från att bereda parterna möjlighet att yttra sig över det.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Som framgår av 23 § förvaltningslagen (2017:900), FL, ska en myndighet se till att ett ärende blir utrett i den omfattning som dess beskaffenhet kräver.

En enskild part som inleder ett ärende ska medverka genom att så långt som möjligt ge in den utredning som parten vill åberopa till stöd för sin framställning. Om det behövs ska myndigheten genom frågor och påpekanden verka för att parten förtydligar eller kompletterar framställningen.

Enligt 27 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden, LOFO, får länsstyrelsen besluta att ur fiskevårdsområdet utesluta

1. ett fiske som saknar väsentlig betydelse för verksamheten inom området, eller
2. ett fiske eller flera fisker som kan utgöra en egen enhet för fiskevård, om övriga fisker inom fiskevårdsområdet även i fortsättningen kan utgöra ett lämpligt sådant område.

Ansökan om uteslutning får göras av fiskevårdsområdesföreningen eller av fiskets ägare.

Som framgår av 28 § LOFO får länsstyrelsen besluta att ett fiskevårdsområde ska upphöra och fiskevårdsområdesföreningen upplösas om

1. ägarna av fisket mera allmänt motsätter sig en fortsatt samverkan,
2. förhållandena har ändrats på ett sätt som väsentligt inverkar på föreningens verksamhet, eller
3. fiskevårdsområdesföreningen allvarligt missköter förvaltningen av fiskevårdsområdet.

Beslut om upplösning enligt första stycket 1 får meddelas tidigast tio år från det att beslutet om bildande av fiskevårdsområdet vann laga kraft.

I enlighet med 29 § LOFO får länsstyrelsen förordna att frågor som avses i 26, 27 eller 28 § ska utredas vid förrättning innan länsstyrelsen beslutar.

För förfarandet vid en sådan förrättning gäller 11–14 §§ i tillämpliga delar. Kostnaderna för förrättningen ska betalas av fiskevårdsområdesföreningen, om inte särskilda omständigheter gör att någon annan helt eller delvis bör svara för dem.

Prop. 2009/10:227 sida 65 anger att den tredje punkten i 28 § LOFO innebär att länsstyrelsen får rätt att besluta att ett fiskevårdsområde ska upphöra om fiskevårdsområdesföreningen allvarligt missköter förvaltningen av området. Bestämmelsen bör tillämpas restriktivt.

Innan det fattas ett beslut för att utesluta fiske ur ett fiskevårdsområde bör det enligt prop. 2009/10 sida 46 göras en noggrann bedömning. Det är viktigt att förutsättningarna för en ändamålsenlig fiskevård inom hela det ursprungliga området inte försämras genom uteslutning av fiske.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av länsjurist Anna Stenmark efter föredragning av länsjurist Tina Risberg. Länsfiskekonsulent Ulf Carlsson har medverkat utan att delta i avgörandet.

Kopia till

ordf@byskealven.se

styrelsen@byskealven.se

Bilaga

Hur beslutet kan överklagas

Så här hanterar vi dina personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa hittar du på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.

Länsstyrelsen
Västerbotten

Bilaga

Hur man överklagar till Förvaltningsrätten

Om du är missnöjd med Länsstyrelsens beslut kan du överklaga det hos Förvaltningsrätten, men överklagandet ska lämnas eller skickas till Länsstyrelsen. Överklagandet ska vara skriftligt.

Ange följande

Grundkrav

- Skriv vilket beslut som överklagandet gäller. Det gör du enklast genom att ange beslutsdatum och ärendebeteckning (t.ex. 620-1234-2013).
- Redogör för om du tycker att Länsstyrelsens beslut är fel i sin helhet eller i vissa delar. Motivera ditt ställningstagande och skriv tydligt hur du anser att beslutet bör ändras.
- Ange vilka bevis du skulle vilja att domstolen tittar på och vad de olika bevisen ska styrka för något. Exempelvis kanske du åberopar ett intyg från en granne som styrker att din brygga legat på samma plats sedan 1950-talet. Skriftliga bevis bör du lämna in samtidigt som överklagandet.
- Om du väljer att anlita ombud bör en skriftlig fullmakt skickas med.

Kontaktuppgifter

Ange ditt namn, personnummer eller organisationsnummer, adress, adress till arbetsplats, e-postadress, telefonnummer till bostad och arbetsplats samt mobilnummer. Om du har ett hemligt telefonabonnemang behöver du bara uppge ditt nummer om domstolen frågar efter det.

Om du har ett ombud ska du också ange ombudets namn, postadress, e-postadress, mobiltelefonnummer och telefonnummer till arbetsplatsen.

Om du har en enskild motpart ska du, i möjligaste mån, lämna samma kontaktuppgifter för denna motpart som för dig själv.

Skicka överklagandet

Du kan skicka överklagandet via e-post eller brev.

E-post   vasterbotten@lansstyrelsen.se
Brev   Länsstyrelsen Västerbotten
                          901 86 Umeå

Länsstyrelsen måste ha fått överklagandet inom tre veckor, räknat från den dag när du fick beslutet, annars kan överklagandet inte tas upp. Om den som överklagar är en part som företräder det allmänna, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.